

32003R0147

L 24/2

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

29.1.2003

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 147/2003
ze dne 27. ledna 2003
o některých omezujících opatřeních vůči Somálsku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 60 a 301 této smlouvy,

Článek 1

s ohledem na společný postoj Rady 2002/960/SZBP ze dne 10. prosince 2002 o omezujících opatřeních vůči Somálsku ⁽¹⁾,

Aniž je dotčena pravomoc členských států při výkonu jejich veřejné moci, zakazuje se:

s ohledem na návrh Komise,

— poskytovat financování nebo finanční pomoc vztahující se k vojenské činnosti, zahrnující zejména granty, půjčky a pojištění vývozního úvěru pro jakýkoliv prodej, dodávku, převod nebo vývoz zbraní a souvisejícího materiálu, přímo či nepřímo jakékoliv osobě nebo subjektu v Somálsku,

vzhledem k těmto důvodům:

— nabízet, prodávat, dodávat nebo převádět technické poradenství, pomoc nebo školení vztahující se k vojenské činnosti, zahrnující zejména školení a pomoc týkající se výroby, údržby a používání zbraní a souvisejícího materiálu všeho druhu, přímo či nepřímo jakékoliv osobě nebo subjektu v Somálsku.

(1) Dne 23. ledna 1992 Rada bezpečnosti Organizace spojených národů přijala rezoluci 733 (1992), kterým se uvaluje všeobecné a úplné embargo na veškeré dodávky zbraní a vojenského materiálu do Somálska (dále jen „zbrojní embargo“).

Článek 2

(2) Dne 19. června 2001 Rada bezpečnosti Organizace spojených národů přijala rezoluci 1356 (2001), kterým se povolují určité výjimky ze zbrojního embarga.

Zakazuje se vědomá a úmyslná účast, přímá i nepřímá, na činnostech, jejichž cílem nebo důsledkem je podpora transakcí uvedených v článku 1.

(3) Dne 22. července 2002 Rada bezpečnosti Organizace spojených národů přijala rezoluci 1425 (2002), kterým se rozšiřuje zbrojní embargo zákazem přímého nebo nepřímého poskytování technického poradenství, finanční nebo jiné pomoci a školení vztahujícího se k vojenské činnosti do Somálska.

Článek 3

(4) Některá z těchto opatření spadají do působnosti Smlouvy, a proto je nutné zejména s cílem vyhnout se narušení hospodářské soutěže, aby rozhodnutí Rady bezpečnosti byla provedena odpovídajícími právními předpisy Společenství, pokud jde o území Společenství. Pro účely tohoto nařízení se územím Společenství rozumí území, které zahrnuje území členských států, na které se vztahuje Smlouva za podmínek v ní stanovených.

1. Článek 1 se nevztahuje na

(5) Komise a členské státy by se měly navzájem informovat o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení a o důležitých informacích, které mají v souvislosti s tímto nařízením k dispozici, a měly by spolupracovat s výborem zřízeným odstavcem 11 rezoluce 733 (1992), zejména poskytováním informací uvedenému výboru.

— poskytování financování nebo finanční pomoci na prodej, dodávky, převod nebo vývoz nesmrtelného vojenského materiálu určeného výhradně pro humanitární nebo ochranné použití nebo materiálu určeného k programům budování institucí prováděným Uníí, Společenstvím nebo členskými státy, zvláště v oblasti bezpečnosti, v rámci mírového procesu a procesu urovnání,

(6) Porušení tohoto nařízení by mělo podléhat sankcím a členské státy by měly k tomuto účelu stanovit příslušné sankce. U těchto sankcí je navíc žádoucí, aby mohly být ukládány už ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost a aby členské státy zahájily řízení proti jakýmkoliv osobám nebo subjektům v jejich pravomoci, které poruší některé z jeho ustanovení,

— poskytování technického poradenství, pomoci nebo školení týkajícího se uvedeného život neohrožujícího vybavení,

jestliže byla tato činnost předem schválena výborem zřízeným odstavcem 11 rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 751 (1992).

2. Článek 1 se dále nevztahuje na ochranné oděvy, včetně neprůstřelných vest a vojenských přileb, dočasně vyvážených do Somálska zaměstnanci Organizace spojených národů, zástupci sdělovacích prostředků a humanitárními a rozvojovými pracovníky a doprovodným personálem pouze pro jejich osobní potřebu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 334, 11.12.2002, s. 1.

3. Článek 2 se nevztahuje na účast na činnostech, jejichž účelem nebo důsledkem je podpora činností schválených výborem zřízeným odstavcem 11 rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 751 (1992).

Článek 4

Aniž jsou dotčena práva a povinnosti členských států podle Charty Organizace spojených národů, Komise udržuje nezbytné kontakty s výborem Rady bezpečnosti uvedeným v čl. 3 odst. 1 za účelem účinného provádění tohoto nařízení.

Článek 5

Komise a členské státy se neprodleně navzájem informují o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení a předávají si navzájem důležité informace, které mají k dispozici v souvislosti s tímto nařízením, zejména informace o porušování předpisů, obtížích s vynucováním a rozhodnutích vnitrostátních soudů.

Článek 6

Toto nařízení se použije bez ohledu na jakákoli udělená práva a povinnosti uložené jakoukoli podepsanou mezinárodní dohodou nebo uzavřenou smlouvou anebo jakoukoli licencí nebo povolením uděleným před vstupem tohoto nařízení v platnost.

Článek 7

1. Každý členský stát stanoví sankce, které budou uloženy v případě porušení ustanovení tohoto nařízení. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. ledna 2003.

Za Radu

předseda

G. PAPANDREOU

Do přijetí veškerých právních předpisů případně nezbytných k tomuto účelu ukládají členské státy v případě porušení tohoto nařízení porušena sankce stanovené podle článku 7 nařízení Rady (ES) č. 1318/2002 ze dne 22. července 2002 o některých omezujících opatřeních vůči Libérii ⁽¹⁾.

2. Každý členský stát odpovídá za zahájení řízení proti kterékoli fyzické či právnické osobě nebo subjektu podléhajícímu jeho pravomoci v případech porušení kteréhokoli ze zákazů stanovených tímto nařízením takovou osobou nebo subjektem.

Článek 8

Toto nařízení se vztahuje na:

- území Společenství, včetně jeho vzdušného prostoru,
- palubu každého letadla nebo plavidla podléhajícího pravomoci členského státu,
- každou osobu, která je státním příslušníkem členského státu, a
- každou právnickou osobu nebo subjekt založený nebo zřízený podle práva členského státu.

Článek 9

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 23.7.2002, s. 1.